

Τα πάρκα και οι πλατείες είναι για μας

Μετά από μια περίοδο απαγόρευσης κυκλοφορίας με πρόσχημα τη διαφύλαξη της δημόσιας υγείας, αρκετός κόσμος επέλεξε να μαζεύεται στις πλατείες της Άνω Πόλης, όπως και σε άλλους δημόσιους χώρους της πόλης, με σκοπό τη δημιουργία συναντήσεων ενάντια στο πλαίσιο φόβου και περιορισμών των προηγούμενων βδομάδων.

Το Σάββατο 16/5, μπάτσοι εμφανίστηκαν και παρέμειναν στην πλατεία Καλλιθέας με πρόφαση τη σύσταση τήρησης αποστάσεων και έπειτα από ώρες, ΜΑΤ περικύκλωσαν την πλατεία και επιτέθηκαν και κυνήγησαν τον κόσμο που ήταν συγκεντρωμένος εκεί με γκλοπ, χημικά και κρότου λάμψης. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι πλατείες είναι γεμάτες. Ίσως τελευταία να έχουν περισσότερο κόσμο από άλλες φορές, αλλά μην ξεχνάμε ότι ο δημόσιος χώρος είναι ήδη περιορισμένος και διαρκώς συρρικνώνεται, κάθε τύπου ιδιωτική ιδιοκτησία καταλαμβάνει σειρά οικοδομικών γκρίζων τετραγώνων. Σε έναν κόσμο που όλα ανήκουν κάπου, οι πλατείες είναι οι δικόι μας ελεύθεροι χώροι, του δικού μας ελεύθερου χρόνου, εκεί που συναντιόμαστε, παίζουμε, βγαίνουμε βόλτα, αράζουμε, επικοινωνούμε. Να υπερασπιστούμε τους χώρους που δεν υπάρχει η διαμεσολάβηση του κόσμου του κέρδους και των περιφράξεων.

Κι αν είναι γεμάτες οι πλατείες είναι επειδή φτιάχτηκαν γι' αυτό.

Ποιο είναι τελικά το πρόβλημα με τις πλατείες; Είναι ο “συνωστισμός”, την ώρα που στα στρατόπεδα συγκέντρωσης άνθρωποι πραγματικά στοιβάζονται υπό άθλιες συνθήκες; Οι πλατείες δηλαδή αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, ενώ οι συναναστροφές με βάση την εργασία μας όχι; Τη στιγμή που οι αναπτυξιακοί πόλοι είναι απασχολημένοι γύρω από το πως θα φέρουν τουρίστες για διακοπές στην Ελλάδα, ανοίγουν τα μπιτσόμπαρα και τα πολυκαταστήματα, την ίδια στιγμή που τοπικοί άρχοντες διοργανώνουν εγκαινία “ανακαινισμένων” χώρων με τελετές και εκατοντάδες άτομα, οι πλατείες αποτελούν την απειλή;

Δεν πιστεύουμε πως ο κόσμος που μαζεύεται στις πλατείες αποτελεί κάποια υγειονομική βόμβα, αλλά ενοχλεί καθώς αυτές οι συναντήσεις δεν πραγματοποιούνται με βάση το ιερό σχήμα μαγαζιού-πελάτη-κατανάλωσης. Από την άλλη, αν οι πλατείες ήταν γεμάτες με τραπεζάκια μαγαζιών μάλλον δε θα ενοχλούσε τόσο ο συνωστισμός και ο θόρυβος.

Ανάλογα με τη χωροταξία των σπιτιών σε σχέση με τις πλατείες, προφανώς μπορεί να προκύπτουν ζητήματα συνύπαρξης. Τα σπίτια φτιάχτηκαν για να κατοικούνται, οι πλατείες για να αράζει κόσμος. Ας προσπαθήσουμε να σεβόμαστε ο ένας την άλλη, κάτοικοι/γείτονες και κόσμος που αράζει στις πλατείες, να βρούμε συλλογικά τους τρόπους για να το πετύχουμε.

Πρέπει να γίνει ξεκάθαρο πως η καταστολή των συναθροίσεων στις πλατείες δεν έχει καμία σχέση με τη διαφύλαξη της δημόσιας υγείας. Όμως, είναι πρακτικές οι οποίες έχουν σα στόχο τη νεκροποίηση του δημόσιου χώρου, με σκοπό την προσαρμογή του ελεύθερου χρόνου μας εντός των προκαθορισμένων ορίων δουλειάς-κατανάλωσης, αλλά και την πιθανή μελλοντική εμπορική/τουριστική αξιοποίησή τους.

**...και οι μπάτσοι και τα αφεντικά
είναι τελείως ανεπιθύμητοι.**

**Πορεία Γειτονιάς, 19.30
17/5 – πλ. Καλλιθέας**